

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Εἰς τὴν Ἐρέτριαν, ἀνευρέθη ἐντὸς τῆς ἀρχαίας πόλεως παρὰ τὴν ΝΑ. γωνίαν τοῦ τειχῆος οἰκοδόμημα τετράγωνον, ἔχον τελείως τὸ σῆμα γυμνασίου ἀποτελεῖται δηλαδὴ ἐκ μίας κεντρικῆς αὐλῆς, περὶ τῆς ὁποίας εἶνε τοποθετημέναί σισαὶ καὶ δωμάτια πρὸς χρῆσιν τῶν γυμναζομένων. Πήλινα εἰδώλια, ὀλίγα μαρμάρινα μικρὰ ἀγυλιάρια Ἀσκληπιοῦ καὶ λείψανον ἐπιγραφῆς ἀναθηματικῆς εἰς Εἰλειθυίαν μαρτυροῦσιν ὅτι πλησίον ὑπῆρχε καὶ ἱερὸν κοινὸν ἴσως, Ἀσκληπιοῦ καὶ Εἰλειθυίας. Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ Ἀμφιαρεῖου εὐρέθη μικρὸν ἀγαλματῖον παιδὸς γυμνοῦ καθήμενον ἐπὶ βράχου καὶ κρατοῦντος χῆνα καὶ μικρὸν μολύβδινον εἰσιτήριον, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποία ἐπλήρωγον οἱ ἀσθενεῖς ἵνα εἰσέρχονται εἰς τὸ ἱερὸν με ἀνάγλυπτον κεφαλὴν Ὑγείας καὶ ἐπιγραφὴν.

— Ἐν Κρήτῃ, εἰς τὴν θέσιν Ἀσπρη Πέτρα, μεταξὺ τῶν χωρίων Πλάτανος καὶ Πλώρας τῆς Μεσσαρίας εὐρέθη θολωτὸς τάφος τῆς προμηκοναϊκῆς περιόδου, δηλαδὴ τῶν παλαιωτάτων χρόνων τοῦ λεγομένου Κρητικῆς πολιτισμοῦ. Ὁ τάφος περιεῖχε διάφορα πήλινα καὶ μετάλλινα κτερίσματα.

Εἰς θέσιν Μοραθοκέφαλο μεταξὺ τῶν χωρίων Παγαγιάς καὶ Μοράνης τῆς Μεσσαρίας εὐρέθη ἐπίσης θολωτὸς τάφος τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ὅστις ἦτο ἀσύλητος καὶ περιεῖχε πλεῖστα πήλινα καὶ λίθινα ἀγγεῖα, μέταλλινα σκεῦῃ καὶ πολλὰς σφραγίδας με σπουδαιοτάτας παραστάσεις. Εἰς δὲ τὴν θέσιν Μονοδένδρι, πλησίον τοῦ Μαυροκεφάλου, ἀνευρέθησαν λείψανα μινωϊκοῦ συνοικισμοῦ.

— Ἰγυράσθησαν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὅπως κατατεθῶσιν εἰς τὸ Μουσεῖον Ἡρακλείου, δύο πολυτιμώτατα κειμήλια Κρητικῆς τέχνης. — Τὸ ἓν εἶνε χρυσοῦν εἰδώλιον ὕψους περίπου 5 ἑκατοστομέτρων, παριστῶν τὴν γυναικείαν Κρητικὴν θεότητα φέρουσαν τὴν γυναικείαν Μυκηναϊκὴν ἐσθῆτα καὶ κωνικὸν πῖλον, κρατοῦσαν δὲ εἰς τὰς χεῖρας δύο μεγάλους ὄφεις. — Τὸ ἕτερον εἶνε λίθινος δακτύλιος ἐκ στεατίτου, φέρων ἑγγλυπτον παράστασιν Κρητικῆς τέχνης, (τέσσαρας γυναῖκας. Ἐκ τούτων αἱ δύο πρόσδερονται ἐπὶ πλοίου, αἱ δὲ ἄλλαι δύο ὑποδέχονται ταύτας ἰσάμεναι ἐπὶ ἀποβάθρας. Κατὰ τὰς ἐκδόσεις τῶν ἐφόρων ἀρχαιοτήτων Κρήτης, ὀλίγιστα τῶν μέχρι τοῦδε εὐρέτων Μυκηναϊκῶν κειμηλίων εἶνε ἐξάμιλλα πρὸς τὰ νέα αὐτὰ προσκτήματα τοῦ Κρητικῆς Μουσείου.

— Τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτοῦ κ. Γενναδίου ὁ κ. Ἐμπειρικός ἔθεσεν εἰς τὴν δι' ἑσθῆν του χρηματικὸν ποσόν, ὅπως ἀγορασθῶσι διὰ τὸ ἐνταῦθα Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον μας μερικὰ ἑλληνικὰ ἔργα τῆς περιφήμου συλλογῆς ἀρχαίων τοῦ Χόπ. Ἡ συλλογὴ αὕτη ἐπωλήθη εἰς δημοπρασίαν.

Ἐκ κ. Γενναδίου ἀναγγέλλει, ὅτι ἠγόρασεν ἀντὶ 1150 γουίνων περιφήμον ἀγαλμα Ἀφροδίτης, περιγραφόμενον εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς εταιρίας τῶν Ντιλεάντη καὶ εἰς τὸν κατάλογον Μικαέλις τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων. Τὸ ἀγαλμα αὐτὸ εἶνε ἐκ μαρμάρου τῆς Πάρου, ἔχει δὲ ὕψος πέντε ποδῶν καὶ δέκα δακτύλων καὶ εἶνε ἐντελὸς ἀκέραιον.

— Ὁ κ. Σβορώνος ἐνεργῶν ἀνασκαφῶν εἰς Καισαριανὴν τῶν Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψεν ὑπὸ τῶν ὑπάρχοντα ἐκεῖ χριστιανικῶν καὶν τεῖχη ἀρχαιοτάτου ἑλλ. φυσιολατρικοῦ ναοῦ. Ὡς γνωστὸν ἐν Καισαριανῇ ἔχον τὴν ἀρχὴν τῶν τὰ Ἐλευσίεια μυστήρια.

— Ἐπανελήφθησαν αἱ εἰς τὸ Ὀδεῖον τοῦ Περικλέους ἀνασκαφαί, ἐκχωματούμενον τοῦ πρὸς Δ. μέρους, ἔνθα προχωρεῖ τὸ ἀνάλημμα καὶ τὸ διάζωμα τοῦ Ὀδεῖου.

— Κατὰ τὴν ἐκραγεῖσαν μεγάλην πυρκαϊάν τῆς Θεσσαλονίκης κατεκίησαν ὁ ἱστορικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἀνεγερθεῖς εἰς τὸν Ε' αἰῶνα πολῦτιμος διὰ τὰ ψηφιδωτά, ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἡ Ἁγία Παρασκευὴ καὶ μέρος τῆς Ἁγ. Σοφίας.

— Ἡ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον κλαπέισα ἐκ τοῦ μουσεῖου Τεγέας κεφαλὴ τῆς Ὑγείας ἢ Ἀταλάντης κατεστέθη εἰς Ν. Ὑόρκην, ἐνφ' προσπαθεῖ μία Ἑλληνὶς νὰ τὴν πωλήσῃ. Ἡ κεφαλὴ μέχρι τῆς λήξεως τοῦ πολέμου πρὸς ἀσφάλειαν θὰ μείνῃ εἰς Ν. Ὑόρκην, ἐκτεθειμένη εἰς κοινὴν θέαν.

— Διωρίσθη μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Βυζαντινοῦ μουσεῖου ὁ κ. Γ. Σωτηριάδης, ἀντὶ τοῦ κ. Σ. Λάμπρου ἀπολυθέντος.

— Διωρίσθη τμηματάρχης ἐν τῷ Ἀρχαιολογικῷ τμήματι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διὰ τὰς Βυζαντινὰς ἐργασίας ὁ κ. Πλ. Ροδοκανάκης.

— Ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἔφοροι τῶν ἀρχαιοτήτων κ. κ. Γ. Οἰκονόμου καὶ Α. Ἀρβανιτόπουλος, διωρίσθη δ' ἔφορος τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀρχαιοτήτων ὁ κ. Πελεκίδης.

— Παρὰ τὴν Εὐπατόριαν τῆς Κορμακίας ἀνευρέθη τυχαίως μία πόλις θαμμένη ἀπὸ πολλῶν αἰώνων εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς. Οἱ Ρῶσοι ἀρχαιολογοὶ ἐπελήφθησαν τῆς ἐκσκαφῆς καὶ ἀνεφάνη σημαντικὸν μέρος τευχῶν καὶ πύργων τῆς πόλεως, ἧτις παρουσιάζει μεγάλην καλλιτεχνικὴν ἀξίαν, ἰδίως ὑπὸ ἀρχιτεκτονικῆν ἔποιον.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκδόσεις *Φιλολογικῆς Κυψέλης*. Τὸ *πυλὴ τῆς καταγίδος*, μυθιστόρημα τῆς *Μαρσέλ Τιναίρ*, κατὰ μετάφρασιν Ἰ. Πετρίτση. — *Δεύτερος ἔρωσ*, μυθιστόρημα τοῦ Παύλου Μπουρζέ, μετάφρασις Τ. Παπαμιχαήλ. Ἀμφότερα ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἔργα τῶν ὀνομαστῶν συγγραφέων, ἀγαπυνοσκομένα μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ *Φιλολογικὴ Κυψέλη* εὐρύνουσα τὰς ἐργασίας τῆς, προσέβη καὶ εἰς νέαν σειρὰν ἐκδόσεων, ἀποτελοῦν μένον ἐκ θεατρικῶν ἔργων, ὅσα ἐσημείωσαν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Καὶ ὡς πρῶτον βιβλίον τῆς νέας σειρᾶς ἐξεδόθη τόμος περιέχων τὰ δύο περιλάλητα ἔργα τοῦ Νικοντέμι, τὴν *Σκιάν* καὶ τὸ *Κουρέλι*, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Καιροφύλα. Εἰς ὅσους δὲν τὰ εἶδαν ταριστανόμενα παρέχεται εἰκαιρία νὰ γνωρίσωσι τὰ δύο ὄρατα αὐτὰ ἔργα.

Ὁγκωδέστατος, ἐκ 1008 σελίδων, διενεμήθη ὁ Π'. τόμος τῶν περὶ *Χαριλάου Τρικούπη* δημοσιευμάτων. Εἶνε κρίσις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δημοσιευθεῖσαι ἀπὸ τοῦ 1898 μέχρι τοῦ 1917, περιγραφαί τῶν μνημοσῶν καὶ πολιτικῶν συζητήσεως στρεφόμεναι περὶ τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Ὡς ἐν ἐπιλόγῳ δημοσιεύονται αἱ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἀληθινοῦτος Σοφίας Τρικούπη γραφεῖσαι νεκρολογίαὶ μετὰ δύο εἰκόνας τῆς. Εἰς τὸν ἐπιμνημόσυνον αὐτὸν τόμον συγκεντρῶνται ἐν εἰλικρινῆς πένθος, τὸ ὁποῖον καὶ μετὰ ἀπόδοτον τόσων ἐτῶν δὲν ἔπαυσεν ἐκδηλούμενον *Χαρακτη-*